

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10C/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117217730
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2022:2117217730.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom Mgr. Petrom Strakom v spore žalobcu: K. H., X. XX.XX.XXXX, V. L. Z., N. C.. D.. Z.. R. XXXX/X, štátny občan Slovenskej republiky proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Štúrova 2, v konaní o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu o náhradu škody 152.250,- Eur **z a m i e t a**.

II. Žalovanej sa nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou zo dňa 11.07.2017 podanou pôvodne na Okresný súd Trnava domáhal zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 150.000,-Eur a náhrady škody 2.250,-Eur voči žalovanej. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa policajného zboru zo dňa 31.07.2009 ČVS:ORP-198/OEK-LC-2009 mu bolo vznesené obvinenie pre trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1,3 zákona číslo 140/1961 Zb. Trestný zákon, kvôli tomu, že dňa 09.03.2004 v Lučenci s H. L. uzavrel kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol predaj osobného motorového vozidla značka Škoda Octavia evidenčné číslo Z.-XXX C. za sumu 300.000,-Sk, pričom finančné prostriedky súčasne od kupujúceho aj prevzal v hotovosti a prehlásil, že je výlučným vlastníkom vozidla, avšak skutočným vlastníkom vozidla na základe uzavretej leasingovej zmluvy číslo XXXXXXXX zo dňa 06.06.2002 bola spoločnosť GE CAPITAL LEASING, a.s. Bratislava. Uvedeným konaním mal H. L. spôsobiť škodu vo výške 300.000,-Sk. Okresný súd v Lučenci dňa 06.06.2007 pre uvedené obvinenie vydal na žalobcu príkaz na zatknutie pod číslom 0Tp/45/2007 a dňa 25.04.2008 európsky zatýkací rozkaz číslo 0Tp45/2008. Pre uvedené obvinenie bol žalobca po dobu 7 rokov uverejňovaný v Novohradských novinách a iných novinách a v TV, ako osoba, pre ktorú sa vedie pátranie pre uvedené obvinenie. Žalobca proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia podal sťažnosť, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry uznesením sp. zn.: 2Pv/287/09/606-81 zo dňa 07.02.2017 podľa § 193 odsek 1 písmena c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú. Uznesenie vyšetrovateľa policajného zboru tak nadobudlo právoplatnosť dňa 07.02.2017. Dňa 15.02.2017 žalobca podal návrh na Generálnu prokuratúru SR na zrušenie právoplatného uznesenia prokurátora Okresnej prokuratúry spisová značka 2PV/287/09/6606-81 zo dňa 07.02.2017. Dňa 17.06.2017 generálny prokurátor Slovenskej republiky v tejto veci rozhodol podľa § 363 odsek 1, § 366 odsek 1, odsek 2 a § 367 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku tak, že právoplatným uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry v Lučenci spisová značka 2Pv/287/09/6606-81 zo dňa 07.02.2017 bol porušený zákon v neprospech obvineného - žalobcu. Týmto bolo zrušené uvedené uznesenie, ako aj uznesenie vyšetrovateľa ČVS:ORP-198/OEK-LC-2009. Žalobca utrpel škodu, ktorá pozostáva z úhrady nákladov, ktoré uhradil v súvislosti s trestným stíhaním advokátovi JUDr. E. H. a JUDr. A. H. vo výške 1.250,-Eur a 1.000,-Eur, čo činí spolu za osem rokov zastupovania 2.250,-Eur. Keďže trestné stíhanie bolo vznesené v roku 2009 a až v roku 2017 bolo zastavené, bol žalobca vystavený po dlhú dobu neistote

o svojom osude a trestné stíhanie malo vplyv na jeho povest' a postavenie v zamestnaní, ako aj v spoločnosti, a to hlavne pre neustálu medializáciu a uverejňovanie jeho fotografie v lučenských novinách - Novohradské noviny. Jeho rodina je braná zle a je spoločensky v kruhu známych odsudzovaná, čo možno považovať už za určitú formu sankcie. Synovi žalobcu v škole deti ukazovali v novinách jeho fotografiu a odsudzovali ho ako syna obvineného z podvodu. Postavenie obvineného je stresujúce, lebo spoločnosť obvineného prakticky stotožňuje s osobami odsúdenými a hrozba trestu komplikuje obvinenému možnosť viesť a plánovať osobný život. Podstata nároku žalobcu je v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania v roku 2009, na ktorý orgány nemali zákonné právo, lebo skutok, pre ktorý žalobcu obvinili, bol premlčaný a takto bol osem rokov nezákonne stíhaný. Orgány činné v trestnom konaní postupovali nezákonne, čím došlo k zrušeniu právoplatného uznesenia, uznesenie obvinenia pre nezákonnosť. Žalobca po prepustení z výkonu trestu v inej veci v roku 2014 začal podnikáť so svojou družkou Máriou K.. Chcel, aby trestné konanie bolo čím skôr ukončené, alebo rozhodnuté súdom a opakovane on aj jeho advokát JUDr. A. H. navštevoval vyšetrovateľa policajného zboru. Trestné stíhanie nezákonne vedené proti žalobcovi ho poškodilo i vo vedení kresťanskej charity - materiálna pomoc chudobným, v ktorej je výkonný podpredseda štatutár a tiež ho poškodilo na živnosti. Vzhľadom na uvedené žiadal nemajetkovú ujmu vo výške 150.000,-Eur. Žalobca predložil súdu v rámci prostriedkov procesného útoku uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci úrad justičnej a kriminálnej polície PZ ČVS:ORP-198/OEK-LC-2009, uznesenie Okresnej prokuratúry Lučenec 2Pv287/09-6606-81.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že tvrdenia žalobcu ohľadom vydania európskeho zatýkacieho rozkazu sa nezakladajú na pravde. Je tomu tak preto, že v konaní sp. zn. 2Pv43/17/606 prokurátor nepodal Okresnému súdu v Lučenci návrh na vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu ani sa k nemu nepripojil. Bolo tomu tak preto, že voči žalobcovi bolo za trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1,3 trestného zákona začaté trestné stíhanie, pričom zatýkací rozkaz bol vydaný dňa 25.04.2008 ešte pred začatím trestného stíhania a vznesení obvinenia. Žalobcom citovaný európsky zatýkací rozkaz bol zrejme vydaný v inej trestnej veci. Tvrdenia žalobcu v súvislosti s medializáciou v trestnej veci vedenej na Okresnej prokuratúre v Lučenci sú účelové. Žalobcom uvádzané trovy obhajoby z trestnou vecou vedenou na Okresnej prokuratúre v Lučenci pod spisovou značkou 2Pv 43/17/6606 nesúvisia. Žalobu žiadal zamietnuť z uvedených dôvodov.

3. Okresný súd Trnava uznesením spisová značka 27C/65/2017-52 zo dňa 23.01.2018 ustálil, že na strane žalovaného koná za Slovenskú republiku Generálna prokuratúra Slovenskej republiky.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom Okresnému súdu Trnava 06.02.2008 ďalej žiadal vypočúť svedka, syna JUDr. E. H. - J. H., ktorý mal dosvedčiť, že jeho otcovi zaplatil za zastupovanie v trestnej veci ORP-198-OEK-LC-2009 sumu 1.250,-Eur. JUDr. A. H., ktorému v roku 2015 za zastupovanie v trestnej veci zaplatil 1.000,-Eur, bývalú družku H. K., aby opísala súdu, ako prežívala nezákonne vedené trestné stíhanie, sestru Z. C., švagru C. Y., syna C. H.. Ďalej uviedol, že od roku 2009, kedy bol trestne stíhaný pre spreneveru, vyšetrovateľ žiadal o vydanie celoštátneho zatýkacieho rozkazu aj európskeho zatýkacieho rozkazu, čo bolo pre spreneveru a v tej dobe v regionálnych novinách - Novohradské noviny, ktoré prevzala redakcia My, regionálny týždenník, opakovane uverejnené, že je v celoštátnom pátraní a je obvinený zo sprenevery, čo bolo podporené fotografiou žalobcu. Uvedené mu oznamovala do Českej republiky, kde sa liečil, jeho sestra Z. C.. Týmto bolo jeho meno a povest' nezákonne poškodená a na jeho rodinu a sestru, ktorá podnikala to malo negatívny vplyv. Preto v tejto súvislosti žiadal, aby súd vyžiadal výtlačky, ktoré sú v novinách redakcie archivované. Keďže bol žalobca pod psychickým tlakom, ktoré pramenilo z toho, že sa mu takzvané poškodený H. L. vyhrážal likvidáciou jeho sestry a celej rodiny, ktorá bývala na Slovensku ak mu nedá 300.000,-Sk za ním vymyslené skutočnosti žalobca odišiel v roku 2007 do Českej republiky a po neustálom ataku a vyhrožovaní bol podľa znalcov v Českej republiky a revíznom posudku znalca MUDr. L. Y. CSc. dňa 23.08.2008 uznaný duševne chorý. Následne potom poškodený L. podal dňa 03.02.2008 trestné oznámenie, čo žalobcu dalo celkom na psychické dno a ambulantne sa liečil u Dr. D. na psychiatrii v Brne v Českej republike, kam za ním chodila jeho družka so synom a JUDr. E. H., ktorý ho obhajoval. Podľa žalobcu zdravie mu zničilo trestné stíhanie políciou, ktoré žiada odškodnenie. Pre toto stíhanie nemohol vykonávať podnikanie a musel žiť v Českej republike. To, že jeho duševné zdravie sa závažne zhoršilo po tom, čo mu JUDr. E. H. dňa 01.04.2008 oznámil, že H. L. podal na neho trestné oznámenie, dokazuje vyšetrenie znalca Doc. MUDr. L. Y. CSc. dňa 23.08.2008 v Bratislave. Žalobca ďalej predložil v rámci prostriedkov procesného útoku písomné dôkazné prostriedky stranu znaleckého posudku výpis zo živnostenského registra zo dňa

22.02.2017, oznámenie o podozrení zo spáchania trestného činu zo dňa 03.02.2008, príkaz Prezídia Policajného zboru zo dňa 20.02.2017. Žalovaný svojim podaním zo dňa 08.02.2018 vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Trnava na základe čoho Okresný súd Trnava postúpil dňa 21.02.2018 vec na tunajší Okresný súd Lučenec. Žalobca podaním doručeným dňa 19.03.2018 vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti (okrem iných námietok). Žalobca predložil vlastnoručne napísaný originál písomného dokumentu označenej ako Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Generálnou prokuratúrou SR zo 27.06.2017.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom súdu 12.02.2019 uviedol, že žalobca nepodal na Generálnu prokuratúru SR žiadnu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, respektíve ani iný obdobný návrh. Generálna prokuratúra so žalobcom doteraz jeho žiadosť neprerokovala. Kým nie je splnená základná zákonná podmienka pre domáhanie sa nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a teda na podanie žaloby. Ďalej žalobca nespĺnil žiadny predpoklad a to existenciu nezákonného rozhodnutia podľa § 6 odsek 1 zákona č. 514/2003, rozhodnutie vyšetrovateľa ORPZ Lučenec o začatí trestného stíhania ČVS:ORP-198/OEK-LC-2009 z 31.07.2009 nadobudlo právoplatnosť dňa 07.02.2017 v spojení s rozhodnutím dozorujúceho prokurátora spisová značka 2Pv 287/09/6606-81 zo dňa 07.02.2017 o zamietnutí sťažnosti. Uvedené rozhodnutie má dva výroky, prvý podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku, kde bolo rozhodnuté o začatí trestného stíhania a druhý podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku, kde bolo rozhodnuté o vznesení obvinenia voči žalobcovi za trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1,3 Trestného zákona. Následne generálny prokurátor SR postupom podľa § 363 odsek 1 Trestného poriadku rozhodnutím spisová značka IV Pz 52/17/1000-12 zo dňa 12.06.2017 zrušil označené rozhodnutie dozorujúceho prokurátora v celom rozsahu, označené rozhodnutie vyšetrovateľa PZ vo výroku o vznesení obvinenia a vyšetrovateľovi PZ prikázal, aby vo veci znova konal a rozhodol. Takto rozhodnutie o začatí trestného stíhania bolo a je považované za zákonné a správne a doteraz nebolo nikým konštatované opak. Nie je tak pravdou tvrdenie žalobcu o existencii nezákonného rozhodnutia. Ďalej žalobca nepreukázal existenciu škody ohľadom majetkovej škody, nie je uvedené odkedy mala byť právna pomoc advokátom poskytovaná, v čom mala spočívať, t.j. aké konkrétne právne úkony mal advokát vykonať, a najmä v ktorej trestnej veci mala byť poskytovaná, keďže z rozhodnutia OČTK, na ktorý sa žalobca v žalobe odvoláva, nevyplýva, že by bol ako obvinený právne zastúpený. Zároveň ide o trestný čin, ktorý nespadá svojou závažnosťou do kategórie trestných činov, pri ktorých obvinený musí byť právne zastúpený, tzv. nutná obhajoba. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, žalobca len uviedol, že na jeho okolie zle vplývala skutočnosť, že bol v pátraní, no súčasne platí, že v danom období bol i v ÚVTOS vo výkone trestu odňatia slobody za svoju inú trestnú činnosť a aký dopad mala na jeho okolie táto skutočnosť, už žalobca neuvádza. Keďže neexistuje nezákonné rozhodnutie a škoda, nemôže medzi nimi existovať ani príčinná súvislosť. Jediným nesporným faktom je, že žalobca mal za obdobie od 31.07.2009 do 12.06.2017 vznesené obvinenie, no táto skutočnosť nemôže založiť nárok na náhradu škody.

8. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril podaním doručeným dňa 19.03.2019 tak, že uviedol, že podľa § 15 odsek 1 zákona číslo 514/2003 Z. z. sa pokúsil nárok na náhradu škody prejednať s Generálnou prokuratúrou, kedy táto žiadosť bola doručená v jednom liste, kde bola vložená aj sťažnosť v inej veci. Podľa odpovede na opakovanú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je zrejmé, že Generálna prokuratúra Slovenskej republiky žiadosť žalobcu nezaregistrovala a toto sa nestalo jeho chybou. Opakované žiadosti Generálna prokuratúra Slovenskej republiky odmietla konať a vyhlásila, že prerokovanie je bezpredmetné. Pokiaľ ide o materiálne podmienky žaloby, žalobca mal za to, že GP SR ako nadriadený orgán OP Lučenec rozhodlo v uznesení spisová značka IV Pz 52/17/1000-12 zo dňa 12.06.2017 o tom, že bol porušený zákon a nariadila zrušiť uznesenie vyšetrovateľa ORPZ v Lučenci vo výroku, ktorým bolo vznesené obvinenie voči žalobcovi. Vyšetrovateľovi generálna prokuratúra prikázala, aby vo veci znova konal a rozhodoval a to, že vyšetrovateľ tak neurobil do 12.06.2017 dodnes je ďalším porušením zákona, na základe čoho žalobca podáva sťažnosť. V rozhodnutí generálnej prokuratúry je jasne uvedené, že bol porušený zákon v neprospech žalobcu a to právoplatným uznesením prokurátora OP Lučenec spisová značka 2Pv287/09/606-81 zo dňa 07.02.2017 a preto nie je potrebné ďalšie rozhodnutie vyšetrovateľa, nakoľko nezákonné rozhodnutie je a bolo hneď na počiatku trestného stíhania voči žalobcovi, keďže trestnosť činu bola premiľčaná, ak by sa ho aj žalobca dopustil. Ohľadom škody, ktorá žalobcovi vznikla, žalobcu zastupoval JUDr. H. od 2009 do jeho úmrtia v roku 2013 a za účelom príjmových dokladov žiadal žalobca, aby súd zabezpečil z jeho účtovníctva, pričom kópia sa nachádza u jeho sestry Z. C.. Žalobca navrhol vypočítať svedkyňu H. K., nakoľko má byť priamym svedkom, že zaplatil JUDr. H. 1.250,-Eur. Žalobca

žiadal predvolať JUDr. H., ktorý opakovane navštívil vyšetrovateľa PZ v Lučenci v jeho veci a poskytol mu právne rady, na základe ktorých Generálna prokuratúra SR rozhodla o porušení zákona v jeho neprospech a za túto činnosť a naštudovanie spisu žalobca vyplatil JUDr. H. 1.000,-Eur. Takto boli podľa žalobcu všetky predpoklady na náhradu škody ustanovené v zákone číslo 514/2003 Z.z. splnené. Keďže Generálna prokuratúra SR rozhodla, že rozhodnutie je a bolo nezákonné, aj vnútroštátny zatýkací rozkaz na žalobcu bol nezákonný, ako aj zverejňovanie fotografií v Novohradských novinách bolo nezákonné, čím mu bola spôsobená nemajetková ujma. Na základe jeho daňového priznania z roku 2017, kedy mohol vykonávať svoju živnosť, sa dá presne vyrátať suma, ktorú by z podnikania mohol získať, ak by na jeho osobu nebol vydaný zatykač. Od roku 2009 do roku 2016 nemohol žalobca podnikáť. Zároveň mu bola spôsobená psychická ujma, stres, diskriminácia, narušenie súkromného a rodinného života počas týchto rokov, preto žiada sumu, ktorú v žalobe uviedol. Žalobca žiadal aj zabezpečiť od vyšetrovateľa a Novohradských novín fotografie, v ktorých bolo po ňom vyhlásené pátranie z trestného činu sprenevery a podvodu. Zároveň žiadal o zabezpečenie kópií zatýkacích rozkazov na jeho osobu v týchto veciach. Žalobca predložil ďalej súdu v rámci písomných dôkazných prostriedkov oznámenie Okresnej prokuratúry Lučenec zo dňa 30.04.2019.

9. Žalobca ďalej vo svojom podaní doručenom súdu 12.08.2019 žiadal predvolanie svedkov okrem H. K., Z. C. aj J. H. a JUDr. H. aj majiteľa - konateľa Novohradských novín, v ktorých boli zverejňované fotografie žalobcu, MUDr. D., psychiatricku z Brna, ktorá má predložiť zdravotné záznamy z obdobia, keď polícia obvinila žalobcu zo sprenevery. Ďalej žalobca chcel vypočuť pôvodného vyšetrovateľa ORPZ v Lučenci, aby súdu odôvodnil, prečo trestné stíhanie pokračovalo, keď trestnosť činu bola premlčaná. Žalobca chcel vypočuť syna C. H., ktorý mal vedieť a jeho platbách advokátom, švagra C. Y., ktorý vie potvrdiť tieto skutočnosti.

10. Súd pôvodne rozhodol rozsudkom Na základe odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 12Co/28/2020-274 rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, kde uložil súdu sa žalobou zaoberať po vecnej stránke, keďže podľa druhostupňového súdu bolo uplatnená žiadosť o predbežné prejednanie náhrady škody.

11.. Súd nariadil pojednávanie dňa 28.01.2022, ktorého sa nezúčastnil žalovaný, ktorému sa zásielka z adresy trvalého pobytu vrátila ako nedoručená súdu dňa 28.12.2021, z dôvodu, že adresát zásielky je neznámy. Nakoľko nebola zistená iná adresa žalovaného súd v súlade s § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP), prejednal vec v neprítomnosti žalovaného.

12. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovné skutkové zistenia. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci ČVS:ORP-198/OEK-LC-2009 bolo prerušené trestné stíhanie obvineného žalobcu za trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1,3 trestného zákona účinného do 01.01.2006. Uznesením Okresnej prokuratúry Lučenec spisová značka 2Pv287/09/6606-81 zo dňa 07.02.2017 prokurátor Okresnej prokuratúry v Lučenci v trestnej veci vedenej proti obvinenému žalobcovi za trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1,3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. zamietol podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť obvineného žalobcu proti časti uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci spisová značka ORP-198/OEK-LC-2009 zo dňa 31.07.2009, ktorým mu bolo podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie za trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1,3 Trestného zákona. Oznámením o podozrení zo spáchania trestného činu zo dňa 03.02.2008 H. L. podával oznámenie pre podozrenie z trestného činu sprenevery podľa § 248 odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. na žalobcu. Príkazom Policajného zboru Bratislava zo dňa 20.02.2017 trestná vec vedená voči obvinenému žalobcovi pre trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1,3 Trestného zákona nebola odňatá Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru. Uznesením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 12.06.2017 bolo rozhodnuté, že právoplatným uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Lučenec sp. zn. 2Pv 287/09/6606-81 zo dňa 07.02.2017 bol porušený zákon v neprospech žalobcu a právoplatné uznesenie o vznesení obvinenia bolo zrušené. Rozhodnutie Generálnej prokuratúry SR bolo odôvodnené tým, že prípadným uznaním viny žalobcu za trestný čin krádeže podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 5 Trestného zákona za skutok spáchaný v čase od 13.06.2004 do 14.06.2004 nebude dôvodom na pokračovanie v trestnom stíhaní za skutok z 09.03.2004 z dôvodu, že nová päťročná premlčacia doba by začala plynúť 15.06.2004 a uplynula by 15.06.2009, pričom k vzneseniu obvinenia voči žalobcovi došlo pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 uznesením

vyšetrovateľa z 31.07.2009. Takto bolo zistené, že v čase rozhodovania o sťažnosti obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia prokurátorom okresnej prokuratúry bol skutok z 09.03.2004 premlčaný, čím bol daný zákonný dôvodov prostredníctvom mimoriadneho opravného prostriedku zrušiť nielen uznesenie prokurátora okresnej prokuratúry sp. zn. 2Pv/287/2009/6606-81 zo 07.02.2017 ale aj uznesenie vyšetrovateľa PZ ČVS: ORP-198/OEK-LC-2009 Z 31.07.2009 vo výroku, ktorým bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie K. H. pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona (účinného do 31.12.2005).

13. Žalobcom predloženú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Generálnou prokuratúrou SR v zmysle ustanovenia § 4 odsek 1 písmeno f) zákona 514/2003 Z. z. zo dňa 27.06.2017, súd vyhodnotil vzhľadom na posúdenie druhostupňového súdu, v nadväznosti na žalobcom preloženú Opakovanú žiadosť o predbežné prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 09.05.2018, že žalobca preukázal, že došlo k skutočnému uplatneniu tejto žiadosti žalobcom. Z oznámenia Okresnej prokuratúry Lučenec zo dňa 30.04.2019 číslo 2Pv43/17/6606-37 súd zistil, že Okresná prokuratúra žalobcovi oznámila, že na základe písomného podania žalobcu zo dňa 15.03.2019 generálny prokurátor uznesením spisová značka IVPz 52/17/1000-12 zo dňa 12.06.2017 podľa § 363 odsek 1 Trestného poriadku a nasledovne zrušil uznesenie okresného prokurátora Okresnej prokuratúry v Lučenci, spisová značka 2Pv287/09/6606-81 zo dňa 07.02.2017 ako aj uznesenie vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ Úradu justičnej a kriminálnej polície Lučenec spisová značka ORP-198/OEK-LC-2009 zo dňa 31.07.2009 vo výroku, ktorým bolo voči žalobcovi podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie za trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1,3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005. Zároveň vyšetrovateľovi policajného zboru bolo prikázané, aby vo veci znova konal a rozhodol. Následne vyšetrovateľ PZ uznesením spisová značka ORP-198/OEK-LC-2009 zo dňa 10.07.2017 podľa § 215 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku s poukazom na § 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku trestné stíhanie v uvedenej trestnej veci zastavil, lebo trestné stíhanie z dôvodu premlčania je neprípustné. Citované uznesenie vyšetrovateľa PZ o zastavení trestného stíhania žalobcovi doručené nebolo, nakoľko v predmetnej trestnej veci už nebol obvinený.

14. Pokiaľ ide o navrhnutých svedkov JUDr. A. H., H. K., Z. C., J. H., C. H., C. Y. súd uložil žalobcovi, aby v súlade s § 253 ods. 1 CSP zložil preddavok na vykonanie tohto dôkazu, pričom žalobca preddavok v stanovenej lehote nezložil, preto súd v súlade s § 253 ods. 3 CSP tento dôkaz nevykonával. Rovnako ďalšie navrhnuté dôkazy zo strany žalobcu tak ako ich žalobca sformuloval, napriek výzvam súdu na dotknuté subjekty neboli súdu predložené, nakoľko Novohradské noviny nevedeli nájsť bez bližšej špecifikácie, fotografie podľa ktorých malo byť po žalobcovi vyhlásené pátranie a ani žalobcom navrhovaná kópia príkazového bloku od JUDr. H. od Z. C. súdu nebola predložená.

15. Podľa § 3 odsek 1, 2 zákona číslo 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci o zmene a doplnení a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „ZZŠ“): Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

16. Podľa § 4 odsek 1, 2 ZZŠ: (1) Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, 3) a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo

2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní spôsobil škodu vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy, 3) a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo

2. vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

e) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,

f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

g) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

h) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

i) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

j) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

k) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

l) Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

m) orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

(2) Ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

17. Podľa § 6 ZZŠ: (1) Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.(2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.(4) Ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody. Za nezákonné rozhodnutie sa nepovažuje výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky.

18. Podľa § 15 odsek 1 ZZŠ: Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

19. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“): Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

20. Podľa § 12 ods. 1, 3 OZ: (1) Písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením. (3) Podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

21. Podľa § 13 OZ ods. 1, 2, 3 OZ: (1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. (2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. (3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

22. Podľa § 41 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“): Súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

23. Podľa § 42 CSP: Ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa § 13 CSP: Na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie ustanovené inak.

25. Podľa § 17 CSP: Všeobecným súdom štátu je súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá uplatnené právo.

26. Pokiaľ sa jedná o námietku miestnej nepríslušnosti, ktorú žalobca podal súdu dňa 19.03.2018, súd ju nepovažoval za dôvodnú. Podľa § 13 CSP je na konanie v prvej inštancii miestne príslušný všeobecný súd žalovaného. V súlade s § 17 CSP je všeobecným súdom štátu súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá uplatnené právo. Nakoľko v danom prípade je nezákonným rozhodnutím, od ktorého si žalobca zakladá právo na náhradu škody rozhodnutie vyšetrovateľa OR PZ v Lučenci resp. rozhodnutia Okresnej prokuratúry Lučenec, je zrejmé, že tieto rozhodnutia sú v súlade s § 17 CSP skutočnosťami, ktoré nastali v obvode Okresného súdu Lučenec a tunajší súd je príslušný na rozhodnutie o žalobcovom nároku. Súd preto v súlade s § 42 CSP námietku žalobcu o miestnej príslušnosti vyhodnotil ako nedôvodnú a neprihliadol na ňu.

27. Na základe uvedeného zisteného skutkového stavu súd vec právne posúdil nasledovne: Žalobca sa domáhal náhrady škody a to nemajetkovej ujmy vo výške 150.000,-Eur a majetkovej škody vo výške 2.250,-Eur. Podľa § 3 odsek 1 ZZŠ zodpovedá štát podľa podmienok ustanovených samotným zákonom za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci sú za a) nezákonné rozhodnutie verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup, za b) existencia škody, za c) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a škodou. V danom prípade musí preukázať existenciu podmienok zodpovednosti žalovanej za škodu žalobca, t. j. aj existenciu nezákonného rozhodnutia, alebo nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, existenciu škody a príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo nesprávnym úradným postupom. Podľa žalobcom tvrdených skutočností škoda žalobcovi mala vzniknúť začatím trestného stíhania a to uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru zo dňa 19.03.2009 pod ČVS ORP-198/OEK-LC-2009. Keďže voči uvedenému uzneseniu podal žalobca sťažnosť, ktorú Okresná prokuratúra zamietla, v zmysle § 4 odsek 1 písmeno f) ZZŠ koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, nakoľko neprichádza do úvahy

aplikácia podľa § 4 odsek 1 písmeno b) bod 1, keďže prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa. Nezákonným rozhodnutím je v zmysle zákona číslo 514/2003 Z. z. rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktorá je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky, alebo záväzkami Slovenskej republiky vyplývajúcej z platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, bolo z dôvodu nezákonnosti zrušené, alebo zmenené príslušným orgánom. V danom prípade žalobca svojimi skutkovými tvrdeniami a nepriamym dôkazom, ktorý však bol nesporný zo strany žalovanej preukázal, že rozhodnutie o vznesení obvinenia voči žalobcovi bolo zrušené Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky čím bol splnený predpoklad v súlade s § 6 odsek 1 ZZŠ.

28. Zároveň podľa § 15 odsek 1 ZZŠ je však obligatórnym predpokladom uplatnenia práva na náhradu škody na súde povinnosť požiadať orgán, ktorý koná v mene nositeľa zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci o náhradu škody, čím sa má predchádzať zbytočným súdnym sporom. Uvedená podmienka je stanovená povinne. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania v súlade s názorom druhostupňového súdu, žalobca preukázal, že si splnil uvedenú povinnosť. Z uvedených dôvodov teda súd žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy posudzoval z vecného hľadiska, keďže boli splnené podmienky podľa § 15 odsek 1 ZZŠ.

29. Pri posudzovaní nároku súd prihliadol na skutočnosť, že v prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením, sú predpokladom vzniku tejto zodpovednosti: 1) rozhodnutie o začatí trestného stíhania, ktoré bolo ukončené zastavením trestného stíhania, 2) vznik škody a 3) príčinná súvislosť medzi nezákonným trestným stíhaním a vznikom škody a jedná sa o objektívnu zodpovednosť (viď Jakubáč R.: Judikatúra vo veciach zodpovednosti štátu, IURA EDITION 2013, s. 59 a nasl.). Súd sa stotožňuje s názorom, že obdobne aj ten voči komu bolo vznesené obvinenie má právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia, ibaže by si vznesenie obvinenia zaviniť sám. Pritom príčinnú súvislosť medzi začatím či vedením trestného stíhania a zavinením obvineného treba hľadať nie v jeho konaní, ktorým mal podľa orgánov činných v trestnom konaní naplniť skutkovú podstatu trestného činu, pre ktorý bol stíhaný, ale v inom jeho chovaní pred začatím trestného stíhania, poprípade v jeho priebehu, predovšetkým v jeho postoji voči orgánom činným v trestnom konaní, teda v tom, či svojím konaním či úkonmi procesného charakteru zapríčinil, že trestné stíhanie muselo byť začaté (alebo v ňom naďalej pokračované) (bližšie viď Jakubáč R.: Judikatúra vo veciach zodpovednosti štátu, IURA EDITION 2013, s. 61 - 62, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. septembra 2009, sp. zn. 1 Cdo 64/2008, rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 12. júna 2003, sp. zn. 25Cdo 1567/2002).

30. Súd sa na základe vyššie uvedených kritérií posudzoval predmetný prípad tak, že mal za preukázané, že voči žalobcovi bolo vedené trestné stíhanie čo žalobca preukazuje Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci ČVS:ORP-198/OEK-LC-2009, ktorým bolo prerušené trestné stíhanie obvineného žalobcu za trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1,3 trestného zákona účinného do 01.01.2006. Uznesením Okresnej prokuratúry Lučenec spisová značka 2Pv287/09/6606-81 zo dňa 07.02.2017 prokurátor Okresnej prokuratúry v Lučenci v trestnej veci vedenej proti obvinenému - žalobcovi za trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1,3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. zamietol podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť obvineného žalobcu proti časti uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci spisová značka ORP-198/OEK-LC-2009 zo dňa 31.07.2009, ktorým mu bolo podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie za trestný čin podvodu podľa § 250 odsek 1,3 Trestného zákona. Uznesením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 12.06.2017 bolo rozhodnuté, že právoplatným uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Lučenec sp. zn. 2Pv 287/09/6606-81 zo dňa 07.02.2017 bol porušený zákon v neprospech žalobcu a právoplatné uznesenie o vznesení obvinenia bolo zrušené (ako aj uznesenie o vznesení obvinenia). Dôvodom bola skutočnosť, že skutok žalobcu zo dňa 09.03.2004 bol premlčaný.

31. Súd pri rozhodovaní prihliadol nato, že podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. ide o objektívnu zodpovednosť štátu, ktorej sa štát nemôže zbaviť. Samotné uznesenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 12.06.2017, ktorá rozhodla, že rozhodnutiami Okresnej prokuratúry Lučenec a vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru úradu justičnej a kriminálnej polície PZ Lučenec je pre premlčanie samotného skutku porušený zákon v neprospech žalobcu, treba považovať trestné stíhanie žalobcu za nezákonné a žalobca pri preukázaní škody by mal nárok na náhradu škody podľa § 17 a § 18 zákona č. 514/2003 Z. z.

32. Pri posudzovaní zásahov do života žalobcu v dôsledku nezákonného trestného stíhania súd dospel k záveru, že takýto zásah do života žalobcu nebol žalobcom preukázaný, lebo žalobca v konaní neprodukoval dôkazy na preukázanie takejto skutočnosti. Naopak z predloženej lokálnej lustrácie predloženej žalovanou vyplynulo, že žalobca bol obvinený vo viacerých prípadoch a teda sa musel podrobovať v danej dobe úkonom trestného konania a žiť v stave právnej neistoty, či nebude musieť znášať ohrozenie z prípadného potrestania. Súd tak bol toho názoru, že uvedené negatívne dôsledky nezákonného trestného stíhania sa museli prekrývať s dôsledkami trestných stíhaní, ktorým čelil žalobca zákonne a preto bolo na žalobcovi, aby uvedené preukázal, keďže žalovaný spochybňoval zásah do osobnostnej sféry žalobcu. Súd tak v súlade s § 11 a § 13 OZ žalobu zamietol, pretože žalobca nepreukázal taký zásah do svojej osobnej sféry, pre ktorý by mu vzniklo právo na náhradu nemajetkovej ujmy.

33. Pokiaľ ide o majetkovú ujmu žalobcu, ktorý znášal dôkazné bremeno nepreukázal existenciu a výšku škody, ktorú údajne znášal, keď nepredložil žiadne doklady a navrhnutým spôsobom zo strany žalovaného nebola výška majetkovej ujmy zistená. Keďže žalovaný popieral jej existenciu a výšku, súd preto žalobu zamietol, keď žalovaný neunesol dôkazné bremeno.

34. Podľa § 255 odsek 1 CSP: Súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 257 CSP: Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

36. Nakoľko žalobca bol v plnom rozsahu neúspešný, súd mu nepriznal náhradu trov konania. Žalovaná, ktorá by mala nárok na náhradu trov konania v súlade s § 255 odsek 1 CSP však uviedla, že príslušnú náhradu trov konania si neuplatňuje, preto jej súd v súlade s § 257 CSP nepriznal, nakoľko neuplatnenie si náhrady trov konania považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Filákovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.